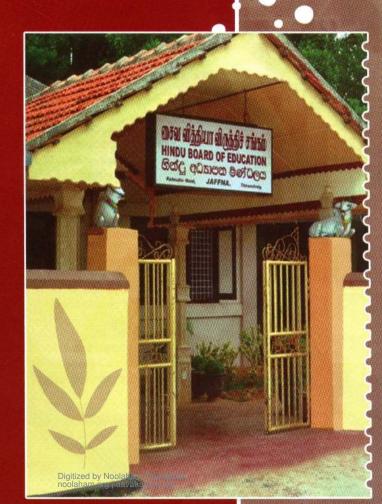
சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க

கைபெடு

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம்

நூற்றாண்டு விழா 1923–2023

கையேடு

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம்

"இருளிலிருந்து எம்மை ஒளிக்கு இட்டுச்செல்வீராக" -தைத்தீரிய உபநிடதம்

ஈழதேசம் காலனித்துவ கால பன்மைத்துவ ஒடுக்குமுறைகளுள் இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய நெகிழ்வுகளும் சலுகைகளும் சுதேசிகளுக்கு சில வரப்பிரசாதங்களை அளித்தன. நவீனத்துவத்தின் வருகை, நவீனகல்வி, பதிப்புத்துறை, அரசதொழில் வாய்ப்பு போன்றன அவற்றுட் சில. இந்த நெகிழ்வுகளை சரிவரப் பயன்படுத்தி ஈழத்தில் காலனிய காலத்தின் முதல் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலரே. நவீனகல்வி மரபுக்கு ஏற்ப பாடத்திட்டங்கள், பாடநூல்கள் எழுதியதோடு நவீன பாடசாலைகளையும் நிறுவிய முதல் சுதேசியும் ஆறுமுகநாவலரே. அவர், தமிழ்க் கல்வியும் சைவ சமயமும் விரும்பியபடி விருத்தியடைய வேண்டின் பிரதானமான எல்லா இடங்களிலும் சைவ வித்தியாசாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சைவப் பிரசங்கம் ஒழுங்காகச் செய்து வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

நாவலரின் மறைவின் பின் சைவபரிபாலனசபை, இந்துக்கல்லூரி முகாமைத்துவசபை என்பனவற்றாலும், தனிநபர்கள் சிலராலும் ஆங்காங்கே சில பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பின்மையால் இவை சிறிதளவு பயனையே நல்கின. இந்துக் கல்லூரி முகாமைத்துவ சபையின் பாடசாலைகளும் சேர்.பொன். இராமநாதனது இரு கல்லூரிகளுமே தொடர்ந்து இயங்கின. மக்களுக்கு உரிய பயனைப் பெரிதும் வழங்கின. சில பாடசாலைகள் தோன்றிய வேகக்கில் காணாகொழிந்தன. இதற்கு முக்கிய காரணங்கள், அக் காலத்துப் பாடசாலைச் சட்டங்களும் தலைவர்களிடையே காணப்பட்ட தன்னலமும் ஒற்றுமையின்மையும் என அறியமுடிகிறது. 1919இல் சுதேச நடத் த வேண்டுமென பாவையில் அரசே பாடசாலைகளை வெளியிடப்பட்ட அரசின் புகிய கல்விக் கொள்கை கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவினர்களால் எதிர்ப்புக்குள்ளாகி நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போயிற்று.

இச்சூழலில் தான் சைவத்தமிழ்ச்சுமுகம் அதன் புலமையாளர்கள் கல்வி நடவடிக்கைக்கான ஒரு தனி நிறுவனத்தின் அவசியத்தை வமி சைவ அமைப்பக்கள் இதற்கான உணர்ந்தனர். இதன் கீரிமலையில் சேர் பொன். அருட்டுணர்வைப் பெற்றன. இறுதியில் இராமநாதன் தலைமையில் 1923.12.09 அன்று ஒரு பெருங்கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அதில் சைவவித்தியா விருத்திச்சங்கம் (The Hindu Board of Education) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் தலைவராகவும், பொது முகாமையாளராகவும் சேர்.பொன்.இராமநாதனும் செயலாளராக வை. விஜயரத்தினமும் பொருளாளராக F.G பீரிஸும் நியமிக்கப்படுகின்றனர். சிலமாதங்களில் செயலாளர் பதவியிலிருந்து வை.விஜயரத்தினம் விலக திரு. S. குமாரசூரியர் அப்பதவிக்குத் தெரிவு செய்யப்படுகிறார். அவரும் சிறிது காலத்தில் பதவிவிலக M.S இராசரத்தினம் செயலாளராகின்றார். அதேபோல பொருளாளர் பதவிலிருந்து பீரிஸ் சிலமாதங்களில் விலக அருணாசலம் மகாதேவா அப்பதவியில் நியமிக்கப்படுகிறார். அவரும் பதவி விலக திரு.சு.நடேசபிள்ளை அப்பதவிக்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்.

1924இல் சங்கத்தின் முதற்பாடசாலை மாதகலில் அமைக்கப் படுகின்றது. 1926இல் சங்கம் அரசாங்கத்தால் பதிவு செய்யப்படுகிறது. சங்கத்தின் பொது நோக்கங்கள் கீழ்வருமாறு அமைகின்றன.

- தேவையும் அவசியமுமான இடங்களின் சைவ வித்தியா சாலைகளை அமைத்து நடாத்துதல்.
- 2) இச்சங்கத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்படும் வித்தியாசாலைகளை ஏற்று நடாத்துதல்.
- 3) இப்போது நடைபெறும் சைவப் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான உதவியளித்தல்.
- 4) சைவவித்தியாசாலைகளிலேயே சைவப்பிள்ளைகள் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் பரப்புதல்.
- தமிழ் இலக்கியம், சங்கீதம், நாடகம் என்பன விருத்தியடையச் செய்தல்.
 சங்க அறிக்கை-1946)

"தமிழ் சாகித்தியத்தின் கல்வி முன்னேற்றம் இனிது கைகூடச் செய்வதற்குச் சில வருடங்களுக்கிடையில் யாழ்ப்பாணம் எங்கணும் எல்லா வகையிலும் பூரணமடைந்த வித்தியாசாலைகளை அமைப்பதே சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினரின் நோக்கம் என்கிறார் சேர்.பொன். இராமநாதன். இந்த பிராந்திய எல்லை யாழ்ப்பாணத்தைத் தாண்டிச் செல்கிறது. கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா, புத்தளம், சிலாபம், நாவலப்பிட்டி, பதுளை வரை நீள்கிறது. அதேவேளை மட்டக்களப்பில் வாழைச்சேனை கைலாசப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அருகாமையில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவியிருந்தாலும் 1928இல் அதனைத் தொடர்ந்து நடாத்தமுடியாது போயிற்று. இவ்வாறாக ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் பிராந்தியம் எங்கும் சங்கத்தால் பாடசாலைகள் நடாத்தப் பட்டன. சங்கம் 1928இல் திருநெல்வேலியில் ஆண்சிறுவர்களுக்கான இல்லத்தையும் சைவாசிரியர் கலாசாலையையும் ஆரம்பித்தது. பாடசாலைகளோடு தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களையும் உருவாக்கி நடாத்தி வந்தது. 1939இல் பெண்களுக்கான இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1960களில் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு வெளிவந்த சங்கத்தின் 1958ஆம் ஆண்டறிக்கையின்படி அக்காலத்தில்

- 1. பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்குமாக உள்ள ஒரு சைவாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை.
- 2. 7 சைவாங்கில வித்தியாசாலைகள்
- 3. 147 தமிழ் வித்தியாசாலைகள்
- 4. 300 மாணவர்களுக்கு மேலுள்ள 2 சிறுவர் இல்லங்கள் (விடுதிப்பாடசாலைகள்)
- 5. 15 நெசவுப் பள்ளிகள்
- 6. 16 கூடை இழைக்கும் பள்ளிகள்

என எல்லாமாக 187 கல்விநிலையங்களை நடாத்தியுள்ளமை விதந்துரைக் கத்தக்கது. 1923-1958 ஆகிய 35 ஆண்டு காலப்பகுதியில் இந்த 187 நிலையங்களின் வழி 1500 ஆசிரியர்களின் துணை கொண்டு ஏறக்குறைய 35,000 மாணவர்களின் கல்வியை சங்கம் பரிபாலித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வளவு நிறுவனங்களையும் நடாத்துதல் அதற்கான பணத்தினைப் பெறுதல், செலவினங்களை, பௌதிக வளங்களை முகாமைசெய்தல் என இன்னோரன்ன சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இச்செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து நின்றவர் இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம் அவர்களே. தனிநபர்களிடமும் சைவத்தமிழ்சமூக புரவலர்களிடமிருந்தும் மலாயா மக்களிடம் இருந்தும் அரச நன்கொடைகளினூடாகவும் பல வழிகளில் நிதி திரட்டப்பட்டது. கைதடி முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள் தொடக்கம் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி வரை பலர் பாடசாலைகளை நிறுவி சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தனர்.

ஆரம்பகாலந்தொட்டு ஆங்கிலப்பாடசாலைகள் (07) தவிர்ந்த ஏனைய கமிம்ப் பாடசாலைகள் யாவற்றிலும் மாணவர்க்கு இலவசக்கல்வியே வழங்கப்பட்டதோடு மதிய போசனமும் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு ஆரம்பகாலந்தொட்டே ஹரிஜன மக்களும் படிக்கவேண்டும் என்பதில் சங்கம் கரிசனையுடன் செயற்பட்டு வந்தது. ஹரிஜன மக்களுக்னெப் பாடசாலைகளும் அமைக்கப்பட்டன. சமஆசனம், சமபோசனம் நடை எதிர்ப்புக்கள் பல ஏற்பட்டன: சில முறைப்படுத்தப்பட்ட போது பாடசாலைகள் எரிக்கப்பட்டன. ஆயினும் சங்கம் கொண்ட கொள்கையில் மாறாது அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி கண்டது. இவற்றுள் 3 பாடசாலைகளில் கற்பதற்கு மட்டும் ஹரிஜன மக்கள் வரவில்லையென இராசரத்தினம் கவலையுடன் இந் <u>து</u>போர் ட் குறிப்பிட்டுள்ளமை சுட்டத்தக்கது. இன்றுவரை சிறுவரில்லங்களிலும் பேதமின்றி குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1960களில் இலங்கையரசாங்கம் பாடசாலைகளையும் கலாசா லைகளையும் பொறுப்பெடுத்து மூன்று வருடங்களுள் சைவாசிரிய கலாசாலையை முடிவிட்டமை தமிழரது துரதிஷ்டமே. சங்கம் இதன்பின் சைவச்சிறுவர் இல்லங்களை மட்டுமே பரிபாலித்து வந்தது. யுத்தகாலப்பகுதியில் பெரும் இடர்பாடுகளைச் சந்தித்த போகும் யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வின்போதும் தளர்வுகள் ஏற்பட்டிருப்பினும் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்காய் சங்கம் தலைநிமிர்ந்து நின்றது. 2014இல் உரும்பிராய் கருணை இல்லத்தைப் (பெண்கள்) பொறுப்பெடுத்ததோடு சமூகத்துக்குப் பயன்தரவல்லதான அறிவகம் மற்றும் உள்ளிட்ட பணிகளையும் முன்னெடுத்து வருகின்றது. இன்றும் முனைவர் சோ.பத்மநாதன் தலைமையில் பல்வேறு பணிகளைச் சிறப்புற ஆற்றி வருகிறார்.

சங்கத்தின் நூற்றாண்டு காலவரலாற்றில் தங்களை சங்கப் பணிகளுக் காக அர்ப்பணித்த தலைவர்களையும் நிர்வாக அங்கத்தவர்களையும் தன்னலங்கருதாப்பணி செய்த ஏனையோரையும் புரவலர்களையும் பணி செய்து கொண்டிருக்கும் அத்தனை நல்லுள்ளங்களையும் வணங்கி நிற்கின்றோம்.

சங்கத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களுள் சிலர்

சேர்.பொன். இராமநாதன் (16.04.1851 - 26.11.1930)

தமிழ்த்தேசியத்தலைவர்களில் ஒருவராக அறியப்படும் சேர்.பொன். இராமநாதன் இலங்கை மக்களுக்காக பல்வேறு அரசியல், சமூகப்பணிகளைச் செய்தவராக அறியப்படுகிறார். ஹென்றி ஸ்டீவ் ஒல்கோட் (Henry Steel Olcott), ஹெலனா பெத்ரோவ்னா

பிளவாத்ஸ்கி (Helena Petrovna Blavalsky) போன்றோரால் உருவாக்கப்பட்ட பிரம்மஞான சபையின் (The Thesophical Society) முதற் பொருளாளரான இவர், அச்சபை பௌத்த வளர்ச்சிக்கு செய்த பணிகளைக்கண்டு அதனை ஒத்து சைவத்தமிழ் சமூகத்துக்கு பணி செய்ய ஒரு சங்கத்தை நிறுவ விரும்பினார். அதன் பலனே சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கமாகும்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் ஸ்தாபகத்தலைவராக இராமநாதன் 1923.12.09 இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட அதேவேளை சங்க முகாமை யாளராகவும் 1926வரை திகழ்ந்தார். இக்காலத்தில் இவரது தலைமையிலும் முகாமைத்துவத்திலுமாக 26 பாடசாலைகள் நிறுவப் பட்டன. இதன்பின் தன் மரணகாலம் வரை சங்கத்தின் போஷகராகத் திகழ்ந்தார்.

இன்றைய வரலாற்றாசிரியர்களுள் அரசியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் இராமநாதனை சாதிமானாகவே சித்திரிக்கின்றனர். 1924இல் இடம்பெற்ற சங்கத்தின் முதலாவது வருடாந்தக் கூட்டத்தில் திரு. A.கதிரவேலு J.P. U.P.M அவர்கள் "தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிள்ளைகளையும் சங்கத்தின் பாடசாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு இயன்றவரை கல்விகற்க ஊக்கமளித்தல் வேண்டும்" என முன்வைத்த பிரேரணையை முதலில் ஆமோதித்தவரும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தவரும் இராமநாதனே என 1958 ஆம் ஆண்டு சங்க அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

சட்ட நிரூபண சபையில் திரு.A.கனகரத்தினம் அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்ட பிரேரணை ஒன்றின் நிமித்தம் கல்விமுறை பற்றிய ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச் சபையில் கனகரத்தினத்தோடு சேர்.வை.துரைசாமி, சேர்.பொன். இராமநாதன் ஆகியோரும் நியமிக்கப்பட்டனர். இச்சபை அவ் வறிக்கையில் "தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு சம ஆசனம், சமபோசனம் வழங்கவேண்டும்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தமை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாகும்.

இராமநாதன் அவர்களும் சங்கச் செயலாளர் எம்.எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களும் அரசாங்க வித்தியா சங்கத்தில் சேவையாற்றிய போது மயிலிட்டியில் உள்ள றோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதி மாணவர்களுக்கு "சம ஆசனம்" மறுக்கப்பட்டது. இராமநாதனதும் இராசரத்தினதும் பரிசீலனைக்கு இவ்விடயம் விடப்பட்டபோது சாதி வேறுபாடு பாராட்டும் பாடசாலையை அரசாங்கம் பதிவு செய்யக்கூடாது மற்றும் உதவிப்பணம் வழங்கக்கூடாது எனும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர்.

ஈழத்து சைவத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெருங்கல்வி நிறுவனமான சைவ வித்தியாவிருத்திச்சங்கத்தை உருவாக்க முன்னின்றுழைத்ததோடு, அதற்குத் தலைவராய், முகாமையாளராய், போஷகராய் இருந்து அரும் பணியாற்றியவர் இராமநாதன் அவர்கள். 1920களில் இராமநாதன் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை, பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் கலாசாலை சங்கத்தின் சைவாசிரியர் கலாசாலை எனும் சுதேச முன்னோடி கலாசாலைகளின் ஆரம்ப கர்த்தாவாகவும் இவரே விளங்கினார். சுதேச முதற்பெண்கள் கல்லூரியான இராமநாதன் கல்லூரியும் இவராலேயே நிறுவப்பட்டது. இனம், மதம், சாதி எனும் பேதங்கள் அற்ற இலங்கையின் தேசியத் தலைவர்களுள்பிரதானமானவராக சேர்.பொன்.இராமநாதன் திகழ்கிறார்.

M.S. இராசரத்தினம் (18.08.1884 - 14.03.1957)

வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த முருகேசு சின்னத்தம்பி இராசரத்தினம் அவர்களே சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலச் செயலாளராக (1924-1929 வரை) திகழ்ந்துள்ளார். முதற் செயலாளராக திரு.W.விஜயரத்தினமும் அவரைத்

தொடர்ந்து திரு.S.குமாரசூரியரும் திகழ்ந்தாலும் இவர்கள் சங்கம்

ஆரம்பித்து ஒரு வருடத்துக்குள் தத்தம் பதவிகளை இராஜினாமா செய்தனர் என அறியமுடிகிறது. கலைப்பட்டதாரியான எம்.எஸ். இராசரத்தினம் வழக்கறிஞராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பல சமூகப்பிரபலங்கள் பதவிகளை அலங்கரித்தபோதும் ஒரு செயல்வீரராக கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகள் அமைக்கப் பாடுபட்டவராக எம்.எஸ்.இராசரத்தினமே தடம்பதித்தார். ஆரம்பத்தில் ஆசிரியராகவும் பின் வழக்கறிஞராகவும் விளங்கிய இவர் தனது வழக்கறிஞர் தொழிலையும் விடுத்து சங்கப்பணிகளில் ஈடுபட்ட சமூக, சமய சிந்தனையாளராக பாராட்டப்படுகிறார்.

கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் கிராமந்தோறும் அமைக்கப்பட்டிருந்த அக்காலத்தில் அப்பாடசாலைகளில் இருந்து இரு மைல் தூரத்திலேயே புதிய பாடசாலைகளை அமைக்கவேண்டும் என்ற சட்டம் இயற்றப் பட்டிருந்தது. அதற்கு எதிராகப் போராடி அதனை மாற்றியமைப்பதில் பெரும்பங்காற்றினார். அதன் விளைவாகவே சங்கம் கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை அமைக்க முடிந்தது.

மகாத்மாகாந்தி மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட இவர் 1927இல் காந்தியை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவேற்கும் குழுவில் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்று அரும்பணியாற்றியிருந்தார். மகாத்மாகாந்தி இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆற்றிய உரையில் சங்கத்தைப் பாராட்டிப் பேசியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முப்பதுகளின் பின் சங்கத்தில் பெரும் பொறுப்புக்கள் எதனையும் ஏற்காது விடினும் அதனோடும் அதன் பணிகளோடும் இணைந்து பயணித்தார். நாவலர் தன் இறுதிக்காலத்தில் சமூகப்பணிகளுக்கு முதன்மை கொடுத்தது போல எம்.எஸ் அவர்களும் முப்பதுகளின் பின் மதுவிலக்குப்போராட்டம், சமஆசன, சமபோசனப் போராட்டம், சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டம் முதலியவற்றில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி சைவத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் நலனுக்காகப் பெரும்பாடுபட்டார்.

தனது ஊரான வட்டுக்கோட்டையில் திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாலயத்தையும் திருநாவுக்கரசர் வித்தியாலயத்தையும் உருவாக்கித் தன்னூர் மக்களுக்கு மகத்தான பணிபுரிந்தவராக இவர் விளங்கினார். இவை இன்றும் தலைநிமிர் கல்விக் கழகங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவர் யாழ்ப்பாண சமாஜம் (Jaffna Association) எனும் அரசியல் இயக்கத்தில் செயலாளராகவும் அங்கத்துவராகவும் இருந்து பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் அரசியல் பணியாற்றியுள்ளார். சைவபரிபாலன சபையின் Hindu Organ பத்திரிகையில் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். எம்.எஸ்ஸின் முழுச்செயற்பாடுகளும் சைவத்தமிழ் சமூகத்தின் பல்பரிணாம எழுச்சிக்கானதாகவே அமைந்திருந்தன.

சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசாமி (1874.06.08 - 1966.4.12)

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தை ஆரம்பித்த வர்களில் ஒருவராக சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசாமி திகழ்கின்றார். இவர் வேலணையில் பிறந்து கல்கத்தாவில் பட்டம் பெற்றமை மட்டுமன்றி சட்டம் பயின்று வழக்கறிஞராயும் திகழ்ந்தவர். இலங்கை சட்டவாக்கப் பேரவையின் வடமாகாண உறுப்பினராக,

ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி உறுப்பினராக, இலங்கை அரசாங்கசபை உறுப்பினராக, சபாநாயகராக எனப்பல அரசியல் பதவிகளை வகித்ததோடு சிலகாலம் நீதிபதியாகவும் திகழ்ந்தவர்.

சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத்தின் தோற்ற காலத்தில் இருந்து சங்கப் பணிகளில் இடையறாது உழைத்தவர். சங்கத்தின் உபதலைவர், தலைவர், முகாமையாளர், போஷகர் எனப்பல பதவிகளை வகித்து அரும் பணியாற்றியவர். அதிக காலம் சங்கத்தின் போஷகராக இருந்த ஆரம்பகால உறுப்பினராக இவர் திகழ்கின்றார். சங்கத்தின் பணிகளில் மட்டுமன்றி சைவபரிபாலனசபையின் தலைவராகவும் இந்துக் கல்லூரிகளின் முகாமைத்துவசபையின் முகாமையாளராகவும் இவர் சேவையாற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. யோகர் சுவாமி,

"சேர் துரைசுவாமி ஆர் நிகருனக்குப்பார் சிவம் எங்கும்! ஆர்பகை?ஆர் நட்பு? செய்வது பூசை நினைப்பது மந்திரம் உய்ந்தாய் உய்ந்தாய் பலபடச் சொல்வதில் பலன் ஒன்றுமில்லை"

என ஆசீர்வதித்ததாக க.சி குலரத்தினம் குறிப்பிடுதல் சுட்டத்தக்கது. தீவகப்பிரதேசத்தில் அதிக பாடசாலைகளைச் சங்கம் உருவாக்குவதில் இவரது பங்கு அதிகமாகும். இவரது சகோதரரான வை.விஜயரத்தினமே சங்கத்தின் முதற் செயலாளர்; இவர் பின்பும் சிலதடவைகள் செயலாளராக இருந்து அரும்பணியாற்றியுள்ளார்.

இந்துபோர்ட்.சு.இராசரத்தினம் (1884.7.4 - 1970.3.12)

நட்சத்திரங்கள் பல உண்டெனினும் சூரியனாய் சுடர்விட்டு, சங்கத்தில் இணைந்த காலந்தொட்டு மரண பரியந்தம் வரை தன் குடும்பம், தொழில், புகழ், அந்தஸ்து, அரசியல் எல்லாவற்றையும் விடுத்து

சங்கத்தினதும் சங்கத்தினது பணிகளின் மேம்பாட்டுக்குமாய் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவர் இந்துபோர்ட்.சு.இராசரத்தினம். அதனாலேயே யாரும் பெறாத பேறாய் "இந்துபோர்ட்" என்பது அவரது பெயரின் முன்னொட்டாயிற்று.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து, மாமனார் வைமன் கதிரைவேற் பிள்ளையுடன் வளர்த்து சட்டம் கற்று, வழக்கறிஞராய்த் திகழ்ந்து, அரசியலில் இலங்கை சட்டவாக்கப் பேரவையில் உறுப்பினராக ஏழாண்டுகள் பதவி வகித்தவர். தேடி வந்த அரச பதவிகளையும் அரசியல் பதவிகளையும் உதறியெறிந்து சைவத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் கல்விப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர் சு. இராசரத்தினம்.

சங்கத்தின் வரலாற்றின் 1928ஆம் ஆண்டு மிக முக்கியமான காலகட்டமாகும். இவ்வாண்டிலேயே சு.இராசரத்தினம் சங்கத்தின் முகாமையாளராகப் பதவியேற்கிறார். விஜயதசமி தினத்தன்று கிருநெல்வேலி மண்ணில் முன்று முக்கிய நிகம்வுகளை இவரைக் வித் தியா விருத்திச்சங்கம் கருவியாகக் கொண்டு சைவ நிறைவேற்றுகின்றது. வைசாசிரிய கலாசாலை, திருநெல்வேலி சிரேஷ்ட எனும் பெயரினை உடைய முத்துத்தம்பி வித்தியாலயம், சைவச்சிறுவர்களுக்கான (ஆண்) இல்லம் என்பன ஸ்தாபகம் செய்யப்பட்டன. 1938 வரை முகாமையாளராகப் பதவி வகித்த இராசரத்தினம் அவர்கள் சில சிக்கல்கள் காரணமாகத் தன் பதவியை விட்டு விலக வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆயினும் சங்கத்தின் செயலாளராகி உத்தியோகப் பற்றற்ற முகாமையாளருமாகி பல்வேறு புலமையாளர் இணைத்து பாடசாலைகளையும் தொழில் பயிற்சி களையம் நிலையங்களையும், ஆசிரியர் கலாசாலையையும் சிறுவர் இல்லங்களையும் சிறப்புற நடாத்த அரும்பாடுபட்டார். யாழ்ப்பாணம் மட்டுமன்றி வன்னிப்பிராந்தியம், புத்தளம், சிலாபம், நாவலப்பிட்டி, பதுளை வரை சங்கப் பாடசாலைகளை நிறுவி தன்னலங்கருதாது கல்விப்பணி புரிந்தவர்.

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பாடசாலைகளை அரசுடமை யாக்குதல் நிகழ்ந்த காலத்தில் திருநெல்வேலியிலுள்ள சங்கத்தின் காணிகளை பாதுகாத்து இன்றுவரை இரு சைவச்சிறுவர் இல்லங்கள் இயங்கவும் பல பணிகளை சங்கம் செய்யவும் வழிகோலிய பெருமகன் இவரே.

சங்கத்தின் ஸ்தாகத் தலைவர் வழிநின்று சமஆசன சமபோசன சிந்தனையை பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தியவர். இதில் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டால் பாடசாலைகள் சில எரிக்கப்பட்டபோதும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது சங்கத்தின் கொள்கையை தொடர்ந்தும் நடைமுறைப் படுத்தி வெற்றி கண்டவர். ஏழை எளிய மக்களுக்கான, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான, பாடசாலைகளையும் உருவாக்கியவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தன் எழுத்துக்களில் "சிறுபான்மைத்தமிழர்" என்றே இவர் அதிகம் குறிப்பிட்டார் என்பது கவனத்துக்குரியது.

பாடசாலைகளில் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் மதிய போசனத்தை வழங்குவதில் கரிசனையோடு செயற்பட்டவர் இவர். சங்கத்தின் முகாமையாளராய், செயலாளராய், சேவகராய், வழக்கறிஞராய் பற்பல ரூபங்களில் அர்ப்பணித்து, தாழ்வுற்று வறுமைமிஞ்சி பாழ்பட்டு நின்ற ஈழத்து சைவத் தமிழ் ச்சமூகத் துக்கு அரும் பணி செய்த பெருமகனார் இராசரத்தினம். "இங்கிவரை யாம் பெறவே என்னதவம் செய்து விட்டோம்".

சைவப் பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம் (1978.01.17 - 1953-08.17)

வடமராட்சி புலோலி மண்ணில் பிறந்து கலைப் பட்டதாரியாகி ஆசிரியராய், பரமேஸ் வராக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியாய், சுழிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரி முதலதிபராய் பல பதவிகள் வகித்தவர். தர்க்கம், சைவசித்தாந்தம் தொடக்கம் உளவியல் வரை பன்னூல் தந்த பேரறிஞர் இவர். சமூகத்தில் ஆசிரியர் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், ஆலயத் திருப்பணிச் சபைகள் எனப் பன்முகப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத் தவர். திருக்கேதீஸ்வர ஆலயப்பணிகளில் இவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு.

இராமநாதனின் பன்முகப்பணிகளில் தோளோடு தோள் நின்றவர்களில் இவரும் ஒருவர். கீரிமலையில் நடைபெற்ற சைவமகா சபையின் கூட்டத்தின் வழி முகிழ்த்த சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்; 1928-30 காலப்பகுதிகளில் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து சேவையாற்றியுள்ளார். பாடசாலை நிறுவுதல், நிதி திரட்டுதல் உள்ளிட்ட பல பணிகளில் துணை நின்றுள்ளார். இவர் சங்கத்தினுடைய சைவாசிரிய கலாசாலையின் கௌரவ விரிவுரை யாளராகவும் தொழிற்பட்டு நல்லாசிரியர்களையும் உருவாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அருணாசலம் மகாதேவா (1885.10.05-1969.06.08)

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற தேசியத் தலைவர் களில் ஒருவரான சேர்.பொன்.அருணாசலத்தின் மகனான இவர் முதுகலைப்பட்டதாரியாகவும் சிறந்த சட்டவாக்க நிபுணராகவும் அரசியல்வாதியாகவும் திகழ்ந்தவர். இலங்கை சட்டவாக்கச்சபை உறுப்பின

ராகவும், உட்துறை அமைச்சராகவும் அரச சேவையில் தூதுவராகவும் விளங்கியவர். யாழ்ப்பாணப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் திகழ்ந்தவர்.

பெரிய தந்தையாராகிய இராமநாதன் தொடக்கி வைத்த கல்லூரியில் மட்டுமன்றி சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்திலும் இணைந்து தன்னாலான பணிகளை இவர் செய்தார். சங்கத்தின் இரண்டாவது பொருளாளராகவும் பின் 1931-1932 காலப்பகுதிகளில் தலை வராகவும் இருந்து சங்கப்பணிகளை விஸ்தரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு.S.சபாபதி

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த எஸ். சபாபதிப் பிள்ளை மலேசியத் தொடர்புடையவர். மருத்துவராக விளங்கியவர். சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் 1928 ஆம் ஆண்டு விஜயதசமியில் சைவச் சிறுவர்களுக்கான (ஆண்) இல்லம் ஒன்றைத் தொடங்கக் காரணமாக இருந்தவர். நிரந்தரக்கட்டடம்

அமைக்கும் வரை இல்லமியங்கிய வீட்டுக்கு வாடகைப்பணம் கொடுத்ததோடு மாணவர் நலன்களிலும் தன்னலங்கருதாது பணி புரிந்தவர். இல்லத்தின் ஆரம்பச் செலவினங்களைத் தனியே பொறுப் பெடுத்தவர். 63 ஆண் குழந்தைகள் அக்காலப்பகுதியில் இல்லத்தில் வாழ்ந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருநெல்வேலி கே.கந்தையா தம்பதியினர் சங்கத்துக்கு வழங்கிய ஒரு ஏக்கர் காணியிலேயே நிரந்தரக் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. தனது காணிகளை பாடசாலை, சைவாசிரிய கலாசாலை தொடங்க திரு. சபாபதி அவர்கள் அன்பளிப்புச் செய்தார்.

இதே போல திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த கோலாலம்பூர் வழக்கறிஞர் திரு.டி.ராஜேந்திரா, தனது அரண்மனை போன்ற வீட்டை (தம்பி அன்கோ வீடு) சைவாசிரியர் கலாசாலை சில வருடங்கள் இயங்க அனுமதித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச்செயற்பாடுகளின் பின்னால் சபாபதியின் ஒத்துழைப்பு இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருந்து நிர்வாகத்தில் இல்லாத வேளையிலும் சங்கத்துக்கும் அதன் பணிகளுக்குமாக உழைத்த மாமனிதர் எஸ்.சபாபதி என்பதில் மிகையில்லை.

திரு.சு.நடேசபிள்ளை (1899.05.21-1965.01.15)

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த க.நடேசபிள்ளை சேர். பொன். இராமநாதனின் மருமகனாவார். இலங்கையின் அரசாங்கசபை, நாடாளுமன்றம், செனட்சபை என்பவற்றின் உறுப்பினராக இருந்தவர். பல்வேறு வகையான ஆக்க இலக்கியங்களையும், ஆய்வு

களையும், தமிழ், ஆங்கிலம் எனுமிரு மொழிகளில் எழுதியவர். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி முகாமைகளில் பெரும் பங்களித் தவர். இராமநாதன் நுண்கலைக்கல் லூரியை உருவாக்கியவர். இந்துப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கப் பெருமுயற்சி செய்தவர். அதன் பலனாகவே பரமேஸ்வராவில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உருவாயிற்று.

பல்வேறு சமய, சமூக நிறுவனங்களில் பல பதவிகளை வகித்தவர். ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர். அதேபோல சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் ஆரம்பநாளில் இருந்து பங்களித்ததோடு சங்கத்தின் மூன்றாவது பொருளாளராகவும் (1925-1927) திகழந்தவர். சங்கத்தின் வளத்திரட்சியில் இவரது பங்களிப்பும் கணிசமானதாகும்.

Dr.எஸ்.சுப்பிரமணியம்

சங்கவளர்ச்சியில் அரும்பணியாற்றியவர்களுள் ஒருவரான எஸ். சுப்பிரமணியம் ஒரு மருத்துவர். வடமாகாணத்தின் அறுவைச்சிகிச்சை நிபுணராகத் திகழ்ந்தவர். 1933இல் சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பையேற்று சிறப்புற பணியாற்றியவர். 1950களிலும் சங்கத் தலைவராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

பாடசாலைகளின் உருவாக்கம், முகாமை, கல்வித்திணைக் களத்தினுடனாக தொடர்பு பேணல், இல்லம், கலாசாலை எனப் பன்முகப் பணிகளைத் தன் தலைமையின் கீழ் மிகச்சிறப்பாகச் செய்தவராக இவர் அறியப்படுகின்றார்.

பேராசிரியர்.அ.சின்னத்தம்பி

யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த பேராசிரியர். அ.சின்னத்தம்பி அவர்கள் மகப்பேற்று மாதர் நோய் நிபுணராகவும் அத்துறையிலே பேராசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். மருத்துவத் துறைக்கு மட்டு மன் றி கல் வித்துறைக்கும் பெரும் பணியாற்றியவர். பல மருத்துவ நூல்களை தமிழில்

ஆக்கியும் மொழிபெயர்த்தும் தந்தவர். இலங்கைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமொன்று உருவாக இறுதிவரை போராடியவர்களுள் முதன்மையானவர். கலை, கலாசார நிகழ்வுகளில் ஈடுபாடும் கூத்துக்களை ஏடுகளிலிருந்து நூலுருப் பெறச் செய்வதிலும் ஆர்வத்துடன் உழைத்தவர். தாய் மொழிக்கல்வி, சைவசமய வளர்ச்சி என்பவற்றில் அக்கறை கொண்டவராக இவர் காணப்பட்டார்.

சைவமும் தமிழும் தேய்நிலையிலிருந்த பிராந்தியங்களிலும் கல்வி வசதி குறைந்த ஊர்களிலும் பாடசாலைகளை நிறுவி சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார். குறிப்பாக ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் சிலாபத்தில் குசலை, மருதங்குளம் ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு கல்வியறிவூட்டவும் தமிழையும் சைவத்தையும் அழியாது பேணவும் முறையே குசலை இந்து தமிழ் பாடசாலை, மருதங்குளம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்பவற்றை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாமன்றத்தின் உதவியோடு நிறுவி, சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார். சு.இராசரத்தினம் அவர்களோடு நெருக்கமான உறவைப் பேணி சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வளங்களையும் இல்ல மாணவர்க்கு இலவச மருத்துவ முகாம்களையும் நடாத்தினார்.

இதேபோல ஒட்டுகட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்து வீதியில், தனது தனிப்பட்ட செலவில் "சின்னத்தம்பி வித்தியாசாலை" யை நிறுவினார். தான் பயணிக்கும் பாதை உள்ள ஊர்களின் நிலையறிந்து பாடசாலைகளை நிறுவி சங்கத்திடம் ஒப்படைத்த பெருமை இவருக்குண்டு.

திரு.A.செல்லப்பா

சங்கத்தில் 1938 இல் பொது முகாமையாளராக இருந்தவர் ஆசிரியர் அவர் பாடசாலைகள். கலாசாலை கிரு.A.செல்லப்பா. கிறம்பட நடாத்தியதோடு சிறுவர் பெண்களுக்கான என்பவற்றைக் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கியவர். பெண் 1939ல் இல்லக்கை பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, கல்வி மேம்பாடு என்பனவற்றில் சங்கம் கொண்டிருந்த கரிசனையின் விளைவாக இதனைக் கருதலாம். இவர் J.Pஆக இருந்தமையை அறியமுடிகின்றது.

திரு.S.அச்சலிங்கம்

திரு. A. செல்லப்பா பொது முகாமையாளர் பதவியிலிருந்து நீங்கிய காலத்தில் அப்பதவிக்கு திரு.S.அச்சலிங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1939.08.05 தொடக்கம் 1956.09.23 வரையான காலப்பகுதியில் அவர் செய்த பணிகள் மகத்தானவை. புதிய பாடசாலைகள், தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் அதிகம்

தொடக்கப்பெற்ற காலமாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். அவருடைய பணியை சு.இராசரத்தினம் "தன் பதவியினின்றும் ஓய்வுபெறும் வரை மிக்க ஊக்கமாகவும் தந்திரமாகவும் தன் கடமைகளைச் செய்தார்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது 17 வருட முகாமைத்துவத்தின் கீழ் சங்கம் அளவிடற்கரிய முன்னேற்றத்தைப் பெற்றது. இவரின் பின் டாக்டர் S.இராமநாதன், வழக்கறிஞர் S.சுப்பிரமணியம் போன்றோர் பொது முகாமையாளர்களாக இருந்தமையை அறியமுடிகின்றது.

எஸ்.ஆர்.கனகநாயகம் (16.05.1904-15.05.1989)

வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கனகநாயகம் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங் கலைப்பட்டமும் சட்டக்கல்லூரியில் சட்டமும் பயின்றவர். ஆசிரியராக வழக்குரைஞராகத் திகழ்ந்தவர். யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்

உறுப்பினராக, ஐக்கிய தேசியக்கட்சி உறுப்பினராக, இலங்கை செனட் சபை உறுப்பினராக, தனிச்சிங்கள சட்டத்தை நிராகரித்து தேசியக் கட்சியில் இருந்து விலகியவராக தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் யாழ்ப்பாணக் கிளையின் தலைவராக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதலாவது பேரவையில் உறுப்பினராக பன்முக அடையாளங்களுக்குரியவராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

1950 ஆண்டு சங்க காரியதரிசி அறிக்கையில் சங்கத்தின் நிர்வாக அங்கத்தவராக இவர் விளங்கியமையை அறிய முடிகின்றது. இந்துபோர்ட் எஸ். இராசரத்தினம் செய்த பிற்காலப் பணிகளுக்குப் பெருந்துணையாக இவர் செயற்பட்டுள்ளார். 1970 இல் இராசரத்தினம் மறைந்த போது சங்கத்தின் தலைவராய் பொறுப்பேற்று 17 வருடங்கள் சங்கத்தையும் சிறுவர் இல்லங்கள் இரண்டையும் சிறப்புற நடாத்தியுள்ளார். இனக் கலவரம், சுதேச பொருளாதார அரசியல், ஆயுதப் போராட்டம் போன்ற நெருக்கடி மிக்க காலப்பகுதியில் 225 க்கும் குறையாத குழந்தைகள் இல்லத்தில் இருந்தமையையும் தன் சொந்தச் செலவிலேயே உணவு, உடை என்பவற்றை இவர் வழங்கினார் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. தன் உழைப்பை, நேரத்தை சங்கத்துக்கே அர்ப்பணித்தார்.

இராமநாதன் அவர்களின் சொத்துக்களை நீதிமன்றின் ஊடாகப் பாதுகாத்து பரமேஸ்வராக்கல்லூரி இயக்குநர் சபையை உருவாக்கி அதன் கையில் ஒப்படைத்தார். அதேபோல இராமநாதன் உருவாக்கிய சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தையும் அதன் சொத்துக்களையும் பதினேழு வருடங்களாகப் பாதுகாத்து அளித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கத்தில் பணியாற்றிய புலமையாளர்கள் சிலர்

மயிலிட்டி ஸ்ரீமான் சி.சுவாமிநாதன்

மயிலிட்டியைச் சேர்ந்த சி.கவாமிநாதன் கல்கத்தா சர்வகலாசாலையில் கற்றவர். இக்கலாசாலையில் இவருடன் கற்ற V.முத்துக்குமாரு, V.நாகலிங்கம் போன்றோர் சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்க உறுப்பினர்களாக இருந்து பணி செய்தவர்களாவர்.

பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரியான இவர், யாழ் இந்துக் கல்லூரி உள்ளிட்ட பல கல்லூரிகளில் அதிபராகப் பணியாற்றினார். சங்கத்தின் சைவாசிரியர் கலாசாலையின் முதலாவது அதிபரான திரு.க.கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு வருடத்தில் பதவி விலக நேர்ந்தது. அதன் பின் 10.11.1929 தொடக்கம் 09.06.1951 இல் பதவியிலிருந்து இளைப்பாறும் வரை கலாசாலை அதிபராக சி.சுவாமிநாதனே விளங்கினார். சங்கத்தில் உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்து நற்பணியாற்றினார்.

கலாசாலையை திறம்பட நடாத்தி சிறந்த ஆசிரியர்களைத் தந்தார். மிகச்சிறந்த பேச்சாளர் இவரென பண்டிதமணி குறிப்படுகின்றார். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். சுதேச சைவாசிரிய கலாசாலைகளுள் ஆய்வு நிலைப்பட்ட முதல் சஞ்சிகையாக "நாவலன்" எனும் மலர் இவருடைய காலத்திலேயே வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகம் தொட்டு ஈழம் வரை இருந்த பல சிந்தனை யாளர்களை அழைத்து கலாசாலையில் கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பட்டன. காவியப் பாடசாலையினூடாக மும்மொழிக்கற்கை நடாத்தப்பட்டது. பண்டித வகுப்பு நடாத்தப்பட்டது. தன்னால் இயன்ற பன்மைத்துவப் பணிகளைச் செய்தவர் சி.சுவாமிநாதன் என்பது மிகையல்ல.

மௌன தவமுனி பொ.கைலாசபதி (1902 - 1962)

யாழ்ப்பாணத்தின் அளவெட்டி எனும் ஊரில் பொ.கைலாசபதி பிறந்தார். மல்லாகம் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக இணைந்து சிலகாலம் பணிபுரிந்த பின் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார். அங்கேயே "இன்ரர்

சயன்ஸ்" (Inter science) கல்வியைக் கற்றுச் சித்தியெய்தினார். ஆசிரிய தராதரப் பரீட்சையிலும் தோற்றிச் சித்தியெய்தினார். அதன்பின் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார். அங்கிருந்து விஞ்ஞானமானி (B.Se) பரீட்சைக்குத் தோற்றி சித்தியெய்தினார்.

அக்காலத்தில் திருநெல்வேலி சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்க சைவாசிரியர் கலாசாலையில் ஆசிரிய மற்றும் உபஅதிபர் பதவிக்கு ஒருவர் தேவைப்பட்டார். கைலாசபதி அவர்களும் சைவாசிரிய கலாசாலையிலே இணைந்து நல்லாசிரியராய் உபஅதிபராய் 1930 தொடக்கம் 1957வரை கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

அவர் தங்கியிருந்த திருநெல்வேலி வீட்டில் அல்லது ஆசிரிய கலாசாலை அலுவலகத்தில் பல வேளைகளில் சிந்தனையில் கைலாசபதி ஆழ்ந்து விடுவது வழக்கம். பண்டிதமணியிடம் தன் சிந்தனைகளை இரத்தினச் சுருக்கமாக சிந்தச் செய்தார். அதன்பேறே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக அமைந்த 'பொ.கைலாசபதி சிந்தனைகள்' எனும் அரிய நூலாகும். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவரது சிந்தனைகள் பற்றிய பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கணிதம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், தருக்கம், இலக்கணம், இலக்கியம், உளவியல் என எல்லாத் துறைகளிலும் ஆழ்ந்தகன்ற அறிவு அவருக்கு இருந்துள்ளமையை அவரது உரைகள் - சுற்றுக்கள் எமக்குணர்த்தி நிற்கின்றன. அவர் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகவே திகழ்ந்துள்ளார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் எனும் பன்மொழி அறிஞராக அவர் விளங்கியுள்ளார்.

'பண்டிதமணி எனும் சந்திரன் ஒளிர ஒளி கொடுத்த சூரியன் பொ.கைலாசபதி' என்ற பண்டிதை வேதநாயகியின் கூற்று உபஅதிபரின் சுயப்பிரகாசத்தைத் தெளிவாக்குகின்றது. பண்டிதமணி தத்துவத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட இதுவே காரணம் என்பதையும் உய்த்துணர முடிகிறது. உபஅதிபரின் மாணாக்கருள் பண்டிதமணி, பண்டிதை வேதநாயகி, ச.பரநிருபசிங்கம், வே.நடராசா, சு.இராசையா போன்ற இன்னும் பலரைக் குறிப்பிடமுடியும்.

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை (1899.06.27-1986.03.13)

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தின் மட்டுவில் கிராமத்தில் கணபதிப் பிள்ளையவர்கள் பிறந்தார். நாவலர்மரபு மாறாத இவர் திருநெல்வேலியில் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்

கலாசாலையில் 1929இல் விரிவுரையாளரான காலந்தொட்டு திருநெல்வேலி வாசியானார். அவ்வீடு பண்டிதமணியின் மரணபரியந்தம் வரை ஒரு ஆசிரியர் கலாசாலையாக, காவியப் பாடசாலையாக, புலமைத்துவ பீடமாகவே விளங்கியது.

ஈழத்தின் சைவத்தமிழ் புலமைத்துவ மரபின் முக்கிய அடையாளங்களில் ஒருவராகப் பண்டிதமணி விளங்குகின்றார். இளமைக் காலத்தில் கம்பராமாயணம், சீவகசிந்தாமணி போன்ற இலக்கிய ஈடுபாட்டில் திளைத்தவர் இவர். கம்பராமாயணக் காட்சிகள், அன்பின் ஐந்திணை, செந்தமிழ் களஞ்சியம் போன்றன இவரது இலக்கியப் புலமையையும் இலக்கிய நயத்தையும் தெளிவுற எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவாளராக அறியப்படும் பண்டிதமணி தனக்குரிய மொழிநடைக் கையாளுண்டு, ஒரு தனிப்பாணியைக் கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அவர் தக்ஷ காண்டத்திற்குச் செய்த உரை, ஈழத்துப் புலமையாளர்களாலும் தமிழகத் தவர்களாலும் பாராட்டப்பட்டது. இதன் நிமித்தம் அவருக்கு இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தால் இலக்கிய கலாநிதி பட்டம் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

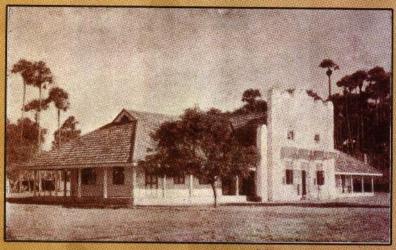
பொ.கைலாசபதியுடனான தொடர்பு இவரை சைவசமய, சைவ சித்தாந்த உலகத்தினுள் பிரவேசிக்கச் செய்தது. பண்டிதமணி நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் வழியில் நின்று நூல்களை ஆக்கவும் பிரசிங்கிக்கவும் செய்தார். யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தை கந்தபுராண கலாசாரமாக அடையாளப்படுத்தினார். கந்தபுராணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நூல்களை இயற்றினார். சைவாசிரிய கலாசாலையை சைவத்தமிழ் சர்வ கலாசாலையாக இவர் மாற்றினார். காவியப் பாடசாலையை சிறப்புற இயக்கினார். இல்லமாணவர் நலனில் அக்கறை காட்டினார். நாவலர் மரபு வழிவந்த பண்டிதமணிக்கு என பண்டிதமணி மரபு ஒன்று உருவாகியது. நாடளாவிய ரீதியில் அவரது மாணவர்கள் இன்றும் தமிழும் சைவமும் வளர்த்து வருகின்றனர்.

சைவப் பண்பாடு கல்வியாதியவற்றை வளர்த்தலும், ஒவ்வொரு சைவ மாணவனும் சைவக் கல்வியைச் சைவச் சூழலிலே சைவப் பாடசாலையிலே பயிலச்செய்தலும் தங்கடமையென உணர்ந்த சைவப் பெருமக்கள் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்துக்கும், மற்றும் சைவ ஸ்தாபனங்களுக்கும் தங்களாலியன்ற உதவி செய்து கொண்டு வருகின்றார்கள்.

சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கம் இருபத்தேமு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதுவே இலங்கையிலுள்ள மிகப் பெரிய சைவக்கல்வி ஸ்தாபனம். சைவப் பெரியோர்களே! சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் உங்கள் அன்பையும் ஆதரவையும் வேண்டி நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு சைவனும் ஆர்த்தெழுந்து ஒரு நற்சிந்தனையையோ ஒரு இன்சொல்லையோ ஒரு நற்செய்கையையோ அதற்கு அர்ப்பணமாக அளித்து அதனை வளர்பானாக. சங்கத்துக்கு ஆதரவளித்துப் பணியாற்றும் அன்பர்களை ஈல்வரன் காப்பாற்றுவானாக.

> சு. இராசரத்தினம் காரியதரிசி

(சங்கத்தின் 1950ஆம் ஆண்டுக்கான காரியதரிசி அறிக்கையின் முடிவுரை)

(சைவாசிரிய கலாசாலை -1950)

Mahathma Gandhi's

Message to the Hindus,

"You (Hindus) have a right to control the education of your own children, and I am glad that you have got your own Board of Education.

I would like you to strengthen that Board in the right spirit as much as you can but that should mean no jar whatsoever with the rival institutions of the christian Missionaries.

If you have got an ably manned staff od educationists and provide the necessary facilities for the Hindu children, naturally all the Hindu children will come to your institutions."

(Extract from the message delivered to the Hindus of Jaffna on 27.11.27)

எழுத்துரு: கலாநிதி தி.செல்வமனோகரன்

வெளியீடு: நூற்றாண்டு விழாக்குழு, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம்,

யாழ்ப்பாணம். 23.02.2024

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org